

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De sanctimoniali in Anglia, quae à suo prouisore tentate est, cap. 103

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

que sexus subjacet. Sicut enim diabolus per feminam viros dejicit & eneruat, ita per viros mulierum multitudinem lucratur. Unde de illo ad Iob à Domino dicitur: Fortitudo eius in lumbis eius, & virtus illius in umbilico ventris eius. Super què locum dicit sanctus

Iob 40.

*Greg. li-
br. 32.
moral.*

cap. 1.

*Et hom.
13. in E-
uangel.*

*Mulieres
tentata
& carne
sed vi-
tricos.*

Gregorius, viris esse luxuria in lumbis, feminis in umbilico, quæ quantum quandoque tententur, exemplis tibi pandam.

CAPVT CII.

MATRONA quædam nobilis, sicut mihi retulit sacerdos quidam religiosus, die quadam cum in castro, in quo manebat, sola esset, & nescio qui id ageret vel cogitaret, spiritus fornicationis solam illam esse non permisit: nam subito tam valide est inflammata, ut huc illucque discurrens stare vel sedere non posset, ac si ferrum candens in suo femore excepisset. Cumque ignem amoris tolerare non posset, ad portarium castri, castitatis oblita, descendit, & vibi commisceri vellet cum multa instatia supplicavit. Cui ille, sicut vir bonus, respondit: Quid est quod loqueris domina? ubi est sensus tuus? respice Deum, attende honorem tuum. Illa nihil horum curans, cum à portario repulsam pateretur, nutu Dei, de castro exiens ad flumen præterfluens cucurrit, aquis gelidis se immerfit, in quibus tam diu sedit, donec fomitem ardentis libidinis restringeret. Tunc ad portarium rediens, & de repulsa gratias ages, ait: Si dares mihi mille marcas auri, modo non paterer, quod paulo antè te facere rogavi. Et reuersa est in locum suum. Facitque pius Dominus ut mater pia, quæ infantem dilectum circa ignem reptantem bene ignis calorem sentire permittit, sed intrare volentem cum multa festinatione retrahit. Hoc plenius auditurus es in capitulo sequenti.

CAPVT CIII.

IN Anglia vir quidam religiosus monasterio præfuit sanctimonialium: erat autem staturæ proceræ, decorus aspectu, genas habes rubicundas, oculos lætos, ita ut vix aliquis aliquid in eo religiositatis esse crederet, qui virtutes animi illius ignoraret. In

cutus

eius contemplatione iuencula quædam illius congregationis aded cœpit tentari, & tam grauitè stimulis carnis agitari, vt verecundia postposita, passionem suam illi aperiret. Expauit vir sanctus, & quia timor Dei ante oculos eius fuit, cœpit virginem, in quantum potuit, auertere, dicens: Christi sponsa es, & si Domini mei sponsam corruero, non patietur impune transire, neque homines diu poterit latere. Dicente illa: Si non consenseris mihi, moriar: respondit ille: Ex quo aliter esse non potest, fiat vt vis. In quo ergo loco conueniemus? respondit illa: Vbicunque tibi placuerit, ego in hac nocte veniam ad te. Ad quod ille: Oportet vt in die fiat, ostenditque virgini domum in pomario, monens & præcipiens, vt nemine sciente, nemine vidente, tali hora illuc veniret: quæ cū venisset, dixit ad eam; Dignum est, & vobis expedit, vt copus meum, quod tam ardentè concupiscitis, prius inspiciatis, & si tunc placuerit, desiderio vestro per illud satisfaciatis. Hoc dicto, illa tacente, vestimenta sua exiit, cilicium asperrimum, quo indutus erat ad carnem, deposuit, corpusque nudum vermibus corrosum, cilicio attritum, scabiosum, atque nigerrimum illi ostendens, ait: En quod amas, exple nunc, si placet, voluptatem tuam. Videns hæc illa, expauit, & nunc in pallorem nunc in ruborem versa, ad pedes eius ruens, veniam postulauit. Cui ille, reuertere secretè in monasterium tuum, & vide ne me viuente prodas secretum meum. Ab illa hora tentatio, quam visus incautus in virginem excitauerat, conquieuit. Hæc exempli causa de tentatione luxuriæ sunt dicta. **APOLLONIVS:** Quibus armis resistendum est his septem vitiis, de quibus iam sermo in longum protractus est? **CÆSARIVS:** Virtutibus eis oppositis. **APOLLONIVS:** Quid sunt virtutes, vel vnde dicuntur? **CÆSARIVS:** Virtutes sunt qualitates mentis, quibus rectè viuatur. Dicuntur autem virtutes, quasi contra vitia stantes. Stare debet contra superbiam humilitas, contra iram lenitas, contra inuidiam charitas, contra tristitiam spiritalis iocunditas, contra ana-

ritiam largitas, cōtra gulam potus cibi que parcitas, contra luxuriam castitas. Quòd si in pugna tentationum virtutes vitij effecta fuerint superiores, victoriam meritum, & meritum præmium sequitur æternum, quod perseveranti se daturum pollicitus est Dominus noster Iesù Christus, qui est via in exemplo, veritas in promisso, vita in præmio. Ipsi cum Patre & Spiritu sancto honor & imperium, in secula seculorum. Amen.

FINIS LIBRI

Quarti.

CAPITA LIBRI
QVINTI.

- D**E eo quòd demones sint, quòd multi sint, quòd mali sint, & hominibus infesti, cap. primum.
- De Henrico milite, qui demones esse non credens, per necromaticum illos vidit cap. 2.
- De sacerdote, qui per diabolum à circulo extractus & confectus, tertio die mortuus est cap. 3.
- De clerico, qui apud Toletum dolo diaboli extractus, & ad inferos ductus & reductus, factus est monachus cap. 4.
- De Hermanno Abbate loci sancti Maria, qui in diuersis formis demones vidit cap. 5.
- De Christiano monacho, qui demones vidit cap. 6.
- De demonibus, qui visi sunt Moguntia in superba veste femina cap. 7.
- De sacerdote de Deykirchin, qui in obitu suo multitudinem vidit demoniorum. Item probatio quòd plures sint homines, quàm demones cap. 8.
- De demone, qui dixit se mallecum vna anima à se decepta in infernum descendere, quàm redire ad calum cap. 9.
- De alio demone, qui contraria dicebat cap. 10.
- De demone, qui confessus est, se intrasse feminam, eo quòd sibi tradita fuisset à marito cap. 11.
- De